

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 7. kolovoza 2011.

(Video)

Gospodin je uvijek blizu

Draga braćo i sestre!

U Evanđelju ove nedjelje susrećemo Isusa koji, povukavši se na goru, moli čitavu noć. Gospodin, odvojen i od naroda i od učenika, očituje svoju prisnost sa Ocem i potrebu da moli u samoći, daleko od previranja ovoga svijeta. To odvajanje, međutim, ne smije se shvatiti kao nezanimanje za ljude ili napuštanje apostola. Štoviše – pripovijeda sveti Matej – potiče učenike da uđu u lađu "i da se prebace prijeko" (Mt 14, 22), da bi se kasnije ponovno s njima susreo. U međuvremenu, lađa "se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar" (r. 24), kadli "o četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru" (r. 25); učenici se zaprepastiše i zamijenivši ga s utvarom "od straha kriknuše" (r. 26), nisu ga prepoznali, nisu shvatili da se radi o Gospodinu. Ali Isus ih smiruje: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!" (r. 27). U tom događaju su crkveni oci pronalazili veoma bogatu simboliku. More po njima simbolizira sadašnji život i nestalnost vidljivog svijeta; oluja označava svakovrsne nevolje i teškoće koje tište čovjeka. Lađa, pak, predstavlja Crkvu izgrađenu na Kristu i vođenu od apostola. Isus želi poučiti učenike da hrabro podnose protivštine života, uzdajući se u Gospodina, u onoga koji se objavio proroku Iliji na Horebu u "u šapatu laganog i blagog lahora" (1 Kr 19, 12). U nastavku ulomka govori se o gesti apostola Petra, koji, ponesen zanosom ljubavi prema Učitelju, moli da mu pođe ususret, hodajući po vodi. "Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: 'Gospodine, spasi me!'" (Mt 14, 30). Sveti Augustin, zamišljajući da se obraća apostolu, ovako komentira: Gospodin "se sagnuo i uzeo te za ruku. Vlastitim se snagama ne možeš podići. Čvrsto primi za ruku onoga koji se spušta do tebe" (Enarr. in Ps. 95,7: PL 36, 1233). Petar ne hoda po vodi vlastitom snagom, već po Božjoj milosti, u koju vjeruje te kada ga obuzima sumnja, kada ne upire više pogled na Isusa, već se plaši

vjetra, kada se ne uzda potpuno u Učiteljevu riječ, to znači da se udaljava od njega i tada mu prijete pogibelj da potone u moru života. Veliki mislilac Romano Guardini piše da je Gospodin "uvijek blizu, jer on je ishodište našega bića. Ipak, u svojem odnosu s Bogom moramo iskusiti i udaljenost i blizinu. Blizina nas jača, udaljenost nas stavlja na kušnju" (Accettare se stessi, Brescia 1992., 71).

Dragi prijatelji, iskustvo proroka Ilije koji je čuo Boga kako prolazi i muke s vjerom apostola Petra, pomažu nam shvatiti da prije nego mi tražimo ili zazivamo Gospodina, on dolazi nama ususret, spušta nebo da nas primi za ruku i ponese u svoje visine; čeka samo da se potpuno pouzdamo u njega. Zazovimo Djevicu Mariju, koja je uzor punog pouzdanja u Boga, da nam, sred mnogih zabrinutosti, problema i teškoća koje uzburkavaju more našega života, odjeknu u srcu Isusove umirujuće riječi: Hrabro, ja sam, ne bojte se!, te da poraste naša vjera u njega. Angelus Domini...

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, s velikom zabrinutošću pratim dramatične i sve brojnije epizode nasilja u Siriji, koje su prouzročile mnoge žrtve i teška trpljenja. Pozivam katoličke vjernike da mole kako bi napor za pomirenjem nadvladao podjele i mržnje. Osim toga, ponovno sirijskim vlastima i narodu upućujem žurni apel, da se što prije ponovno uspostavi mirni suživot i prikladno odgovori na opravdane težnje građana, u poštivanju njihova dostojanstva i na dobrobit stabilnosti regije. U mojim je mislima također Libija, gdje snaga oružja nije riješila situaciju. Pozivam međunarodne organizacije i sve one koji imaju političke i vojne odgovornosti da se s uvjerenjem i odlučnošću ponovno upuste u traženje mirovnog plana za tu zemlju, kroz pregovore i konstruktivni dijalog.

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana